

potius legendum. Προσῆκοι Φειδίας.] Ex hoc loco & post Sudam Paræmiographi iamdudum proverbium sustulerunt, doctis viris, ut ego quidem censeo, risum. Sanè enim ad hunc modum facile reperientur, neque durum esset scribere chilia-
 das, ut dixit Batauz gētis gloria Desiderius. Quod autem Pacem ait Phidiæ συγγῆ προσήκουσαν, id propterea est quod pacis ore nihil formosius & speciosius: Contra bellicæ artes faciunt, ut Phidiæ & eiusmodi artificum pereat artificium. Est autè

Ερ. Κατ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἦρχετε,
 Ηγεμονίους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
 Παῖτ' ἐμυχανῶντ' ἐφ' ὑμῶν εὖ φόβους φοβού-
 μθα,
 Κανέπειδον τῆς Λακωνῶν εὖ μεγίστους χημί-
 σιν.
 Οἳ δ' αἶψ' ὄντες ἀχροκερδεῖς καὶ διερονόξενοι,
 Τίω δ' ὑπορρίψαντες, ἀχρᾶς τ' πόλεμον αἰήρ-
 पासан,
 Κατατακείνων γέ κέρδη, τοῖς γεωργῶσι λῶ κα-
 κά.
 Αἱ γὰρ ἐνδένδ' αὖτε τειρήεις ἀντιμωροῦ μθα,
 Οὐδὲν ἀπίων ἀδρανῶν γε τὰς κέρδ' αὖ κατήσθιον.
 Χο. Ἐν δίκη μῦθουδ', ἐπεὶ τοῖς τίω κοροφνεων γέ
 μου
 Εξέκοφαν, λῶ ἐγὼ φυτᾶσας ἔξεθρεψάμην.
 Τρ. Νῆ Δί, ὧ μὲν ἐνδίκως δῆτ' ἄ γ' ἐπεὶ καμῶ
 λίδον
 Εμβαλόπτες ἐξ μέδιμονον κυψέλλω ἀπώλε-
 σαν.
 Ερ. Κατα δὲ ὡς ἐκ τῆς ἀγεῶν ξυμῆλθεν οὐργά-
 της λεώς,
 Τὸν ἔσπον πωλὺ μῦθ' ἄντ' ἐκ ἐλαίθ' αθεν,
 Ἀλλ' αἶψ' ὧν ἀδρῶν γάρτων, καὶ φιλαῖν τὰς ἰ-
 χάδας,
 Εβλεπε πρὸς εὖ λέγοντας. οἱ δὲ γνώσκοντες
 εἶ
 τοῖς πένητας ἀδενουῶντας, καὶ πορευῶντας ἀλ-
 φίτων,
 Τίω δὲ μῦθ' ἀκροῖς ἐώθου τίω θρον κερᾶ-
 γμασι,

Σχόλια. Κατ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν.] ὅρα τ' ποιητῶν τίω οἰ-
 κονομίαν καὶ ἐκπληροῦσιν αὐτὸν. πάντ' αὖ γὰρ τρέπον ἡλ-
 θεν ἐν ἀρχῇ τ' ποιήματα, μὴ προσκρούσαι Ἀθλιαίους
 φάσκων ἐτέρους εἶ) τ' πολέμους αἰτίους, Βοιωτῶν τε καὶ Με-
 γαρῶν, οἱ φησι πρῶτον τίω εἰρήνῃ ἐσκορόδιαν. νῦν δὲ
 πάλιν τοὺς Ἀθλιαίους δόποφινε) αἰτιώματα τ' πολέ-
 μους, δι' ὧν τ' Πεισικλέα φησι γράψαι τὸ κτ' τῆς Μεγαρέων
 πινάκιον, καὶ ἀδικημένους τοὺς συμμάχους εἰς δόποσιν
 κερῶν κέναι. τί οὖν ἢ τ' ποιητοῦ τέχνη, ὅτε μῦθ' ἰδέος λῶ
 τ' εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιτυχεῖν, ὅππ' αὐτοὺς ἀνέμεινε
 τίω αἰτίαν. ὅτε δὲ αὐτοῖς λοιπὸν κτ' γνώμην ποροκεχώ-
 ρηκε τ' πρᾶγμα φησι δὲ τὸ τ' εἰρήνης τυχεῖν, ἢ δὴ καὶ
 πρὸς αὐτοὺς παρρησιάζε), ἐκ δὲ οὐδὲ βουλόμηνος αὐ-
 τοῖς. ἢ δὴ γὰρ ἔγνωσαν ὅπως εἶ) αἰτίοι, ἀλλ' ἄποσ' ἄσαι
 ποροαμῶν μθους αὐτοὺς τῆς τοιεύτων ἐθῶν, ὡς ἂν μὴ τοῖς
 αὐτοῖς ἐμῶν γοῦτες, δὲ ὕσους ἐχῶσι τοὺς ὑπηκόους. Σε-

Phidias statuarū qualis Pax egregius artifex, deinde exfulavit cum Phidia ipsa Pax, & eo secedente abscessit. sic apud Æschuli Prometheū Vulcanus dicitur ipsius Promethei συγγῆς, quia sine ignis adminiculo, nihil potest opera fabrilis, quæ cum illo & nascitur & denascitur. Hoc ergo siue proverbium, siue dictum sic intelligendum, sed sensum aliud detorsit doctissimus Iunius, nec quod voluit Aristophanes.

B
 MER. Deinde vobis cum viderent civitates subdita
 Efferatos inuicem vos, hirientes dentibus
 Omnia in vos machinata sunt tributorum me-
 tu:
 Nempe corruptis Laconum maximis pecunia.
 Turpis hilucris appetentes, exterisque iniurijs,
 C
 Abdicata pace bella persequuntur turpia:
 Sic eorum grande lucrum agrestibus fraudi fuit:
 Scilicet nostra triremes, damna dum reciprocant,
 Immerentium secabant termites ficulneos.
 CHO. Iure vero, nam prius conciderant illi meam
 D
 Caricam, Coronidem quam desitam educaueram.
 TRY. Per Iouem iure id quidem quando & prius missa petra
 sex medimnorum capacem fregerant mihi amphoram.
 MER. Cumque conuasans colonus, & laboris plebs amans,
 E
 Ex agris petebat urbem, cinicum ignorans statum,
 Musteis procul gigartis, expetensque caricam
 Verba spectabat stupens gerentium res Rhetorum.
 Qui probe cum pauperes nosset quasi enectos fame,
 Hanc Deam eiecere furcillis suis clamoribus,

F
 σπρότ' ας.] ἀπὸ τῆς κωνῶν ἢ μεταφορᾶ. ὅταν γὰρ ὀργίζων τὸ
 σπῆρασιν ἀλλήλοισι. τοὺς φόρους.] ἐσλόκω γὰρ οἱ Ἀ-
 θλιαῖοι, ἐν τῇ κερῶν τοῦ πολέμου, ἀπλωεῖς εἶ) πρὸς τὰς
 φόρους οὐς ἐτέλωσι οἱ ὑπηκοοί. Αἰχροκερδεῖς.] ὅτι
 ἀχροκερδεῖς καὶ μικρολόγοι οἱ Λακωνες, δῆλον ἐκ τοῦ
 χρησμοῦ, Ἀ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ. ἄλλο δὲ οὐ-
 δὲν ἦσαν δὲ καὶ πρὸς τοὺς ξένους ἀπᾶν θρωποί. καὶ ἐκ
 ἔξω ξένω τινι, αἰ τ' Σπάρτης ἐπιβαίνου. ἀλλ' ὡσεὶ μέ-
 ναις ἡμέρας.
 G
 CHR. κατ' ἐπειδὴ) Notat leues occasiunculas, quas arripiebant Athenienses ut bellum gererent. Mira autem est huius poetæ œconomia. Nam cum in principio huius fabulæ maximam operam dederit ne Athenienses læderet, belli causam reiciens in alios Bœotos putā & Megarenses: nunc libertatem loquendi detorquet in ipsos non maledicen-